

Култура религија I разреди

Предметни професор: Весна Гаврић

E маил: gavric.vesna@outlook.com

Ученици који долазе на час: 22.12.20202. – I3 – претчас – клуб ученика

24.12.20202. - I1 – претчас – клуб ученика

Наука, филозофија и религије

Односом *религије* и *науке* бавили су се бројни теоретичари друштвених наука, али и теолози. Наједноставнији опис тог односа дао је српски теоретичар Ђуро Шушњић, који је истакао да религија и наука не стоје у непријатељском односу иако иако су на различитим странама. Он наводи да религија може бити занимљива за науку утолико што отвара нова и непозната поља људског искуства, што стално упућује на границе науке и њене методе, па се у том смислу може рећи да је граница између науке и религије историјски промјенљива, што не значи да она не може нестати. Религија није облик недовољно развијене науке, већ је то независан начин мишљења, вјеровања и дјеловања, којим вјерник рјешава неке своје проблеме, оне које не може да ријеша на друге начине, укључујући и помоћ науке и њене методе.

ОДНОС РЕЛИГИЈЕ И НАУКЕ: „Разлика између научних и религијских исказа може се једино наћи у области људских потреба и жеља; научни искази задовољавају потребе за рационалним сазнањем, теолошким искази задовољавају вансазнајне потребе (потребу за утјехом, спасењем, за крајњим смислом живота и смрт). Свако вјеровање које не задовољава неке људске потребе и жеље, осуђено је на изумирање. Религија није изумрла. Она задовољава неке трајне потребе и жеље. Религија није наука у повоју која ће отићи у музеј када наука одрастем, већ је то независан начин мишљења, вјеровања и дјелања, којим вјерник рјешава неке своје проблеме, оне које не може да ријеша на други начин, укључујући и помоћ науке и њен метод. Религија није облик недовољно развијене науке. Кад би наука одводила у невјеру, онда би научници били одреда невјерници, а то просто није истина“.

Заједничко за религију и филозофију јесте трагање за истином. Филозофија представља тежњу ка оној врсти знања које открива основне стварности на основу којих се она може објаснити, принципе који нам такође омогућавају да употребом разума аргументовано доказујемо да су наше представе о стварности истините. Такав облик сазнања назива се теорија и изворно се не разликује од науке. У ствари, филозофско знање појављује се у европској култури као први облик научног знања. У хришћанској религији кроз најстарију сликарску технику – фреску имамо овјековјечен рад и дјеловање најстаријих филозофа античке школе.

Мање познати појмови:

Умјетност – људска дјелатност и способност стварања умјетничких дјела као и вјештина дожививљаја дјела.

Мит – прича која није заснована на истини о божанским бићима.

Наука – систем уређених знања о нечему.

Филозофија – наука која се бави промишљањем о човјековом разумјевању свијета и његовог положаја у њему. Филозофија се одређује као љубав према мудрости, која је првобитно обухватала све облике знања. Она се бави општим и темељним проблемима у вези са стварношћу, постојањем, вриједностима, разумом, умом и човјеком.